

on si ji přáti, nelze nahlédnouti, v čem by se jí děla křivda, když on nyní za rozlukou žádá. Děti není a ona vlastně s ním nikdy nežila, manželství po šesti měsících se rozpadlo, a nelze tedy také ani se stránky případné pense manželčiny, o kterou rozlukou přijde, shledávati příkoří proti ní, jak by tomu bylo v případě, kdyby byla věk svůj anebo nejlepší svá léta jemu věnovala, naopak ona sama, jak uvedeno, na rozlukou se chystala. Řekla-li, že mít výbavu a nábytek, byla by si ho nevzala, sledovala sňatkem jen naději, která nedopadla a proto snadno se k rozvodu odhodlala. Chce-li on nyní rozlukou, je v právu, neboť dobré mravy při této situaci tomu neodporují. Avšak ostatní podmínky rozluky podle § 17 rozl. zák. nebyly ani na přetřes vzaty neřkuli zjištěny, neboť o zlomyslném opuštění, nepředcházelo-li soudní vyzvání k návratu, nemůže při rozluce býti řeči a co se týče rozvratu musí býti věc vyšetřena ve smyslu § 17 zák. rozl. v tom směru, zda by skutečnosti ve sporu o rozvod na jevo vyšlé byly už tehdaž odůvodňovaly rozlukou, kdyby o ni bylo bývalo žalováno, t. j. musí býti zejména vyšetřeno, zda žadatel není na případném rozvratu převážně vinen.

Čís. 8210.

Nepodal-li žalovaný žalobní odpověď proto, že se strany smířily a žalobce prohlásil, že od žaloby upouští, a dohodly se, že žalovaný odpověď na žalobu nepodá a žalobce nebude v žalobě pokračovati a řízení o ní neobnoví, žalobce však přes to navrhl vydání rozsudku pro nepodání odpovědi na žalobu a soud návrhu vyhověl, nemůže žalovaný onu dohodu uplatnití odvoláním z rozsudku pro zmeškání, nýbrž zbývá mu žaloba z obmyslnosti (§ 1295, druhý odstavec, obč. zák.), o zrušení rozsudku vydaného proti úmluvě.

(Rozh. ze dne 10. srpna 1928, R I 562/28.)

Žalobě manželky proti manželi o rozvod manželství od stolu a lože procesní soud první stolice vyhověl rozsudkem pro zmeškání žalobní odpovědi. Odvolací soud odvolání žalovaného odmítl. Důvody: Z rozsudku pro zmeškání soudu první stolice, jímž bylo manželství stran prohlášeno za rozvedené z viny žalovaného, odvolal se žalovaný jedině z důvodu, že tu prý není zmeškání. Při tom však doznává, že nepodal včas žalobní odpověď, a jest tudíž rozsudek pro zmeškání vydaný k návrhu žalující strany proto, že strana žalovaná nepodala odpověď na žalobu podle § 398 c. ř. s. důvodným. To, co uvádí žalovaná strana v odvolání o tom, proč se nedostavila k ústnímu jednání, jest novotou, k níž podle § 482 c. ř. s. v řízení odvolacím přihlížeti nelze. Poněvadž strana žalovaná proti rozsudku věcně nic nenamítá a brojí jen proti tomu, že byl vydán rozsudek pro zmeškání, bylo odvolání podle § 471 čís. 4 a § 473 c. ř. s. bez předchozího ústního jednání, v neveřejném sezení odmítnuto.

Nevyšší soud nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud shledal, že uplatňovaného důvodu § 471 čís. 4 c. s. ř. tu není, a správně tedy jeho rozhodnutí, vynesené takto in merito, je zamítavé, nikoli jak se samo vyjadřuje, odmítavé, avšak předpis § 519 čís. 1 c. ř. s. má na mysli podle plenárního zdejšího usnesení ze dne 30. prosince 1927, pres. 227/27 čís. sb. 7671 usnesení zamítavé a jest proto dovolací rekurs přípustným. Avšak není opodstatněn. Zmeškání tu bylo, to sám stěžovatel doznává, míní však, že nemá jiného prostředku, by čelil tvrzené nevěře odpůrkyně, která ji ovšem popírá, líčíc věc jinak. Avšak v tom se mýlí. Ovšem nelze, je-li tu takové zklamání jeho důvěry, jak on tvrdí, že se totiž smířili a odpůrkyně prohlásila, že od žaloby upouští a že se dohodli, že žalovaný žalobní odpověď nepodá a žalobkyně že v žalobě pokračovati nebude a řízení o ní neobnoví — nechati ho bez pomoci, avšak správným prostředkem není odvolání z rozsudku pro zmeškání, nýbrž žaloba z obmyslnosti, actio doli z § 1295 druhý odstavec obč. zák., která bude zníti na obnovení předešlého stavu podle § 1323 obč. zák. a tudíž zrušení rozsudku pro zmeškání dolosně (proti úmluvě) vymoženého.

Čís. 8211.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

Zmatečností ve smyslu § 16 nesp. říz. jest zmatečnost ve smyslu civilního soudního řádu. K ní i v nesporném řízení jest přihlížeti z úřadu.

Jde o zmatečnost, byla-li rozluka povolena proti manželu, jehož pobyt byl neznám, aniž bylo postupováno podle obdoby §§ 115—117 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 10. srpna 1928, R II 248/28.)

Na základě rozsudku, jímž bylo manželství rozvedeno od stolu a lože z viny žalované manželky, domáhal se manžel povolení rozluky. O b a n i ž š í s o u d y rozluku povolily, N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů i s předchozím řízením jako zmatečné a uložil prvému soudu, by o žádosti navrhovatele za rozluku manželství provedl zákonné řízení a pak znova rozhodl.

D ů v o d y:

Mluví-li § 16 nesp. říz. o zmatečnosti, míní tím, jak praxe neuchylně uznává, zmatečnost ve smyslu civilního soudního řádu, tedy jeho § 477, mezi jejíž důvody je pod čís. 4 i ten, že straně byla obhajoba znemožněna nezákonným postupem a pod čís. 5 ten, že strana nebyla řádně